చెల్లియో..., చెల్లకో...

నందం రామారావు

ఇది —

అవతారం అనే కాలేజీ కుర్రాడి కథ. ఈ కథలో అందమైన అనసూయ అనే హీరోయిన్ కన్పించదు. కథలో పాలకోవాలాంటి అమ్మాయి లేకపోవటం లోటనిపించవచ్చు. ఒప్పుకుంటాను. కానీ...

* * *

అవతారం! అతనెప్పుడూ నవ్వుతూవుంటాడు. జుట్టు మొహంమీద పడుతూ వుంటుంది. సన్నగా, పీలగా, బాపనపాయిగా వుంటాడు. పైజమా లాల్చీలతో, టెర్లిన్ బట్టలతోనూ వుంటాడు.

ఈ విషయంలో ఓ రకమైన మనస్తత్వం అవతారంది. స్నేహితులు దూరంగా వెళ్ళేటప్పుడు టెర్లిన్ బట్టల్లో, కాలేజీకి వెళ్ళేటప్పుడు పైజమా లాల్చీలతోనూ వెడుతుంటాడు.

తనో గొప్ప కళాకారుడుగా - లెక్చరర్స్, స్టూడెంట్స్, లేడీస్ అనుకోవాలని అవతారం పెద్ద తాపత్రయం!

అవతారానికి తెలియనిదంటూ లేదు. రాజకీయాలు గురించి మాట్లాడతాడు. సినిమాలు గురించి మాట్లాడతాడు. సంగీతం, సాహిత్యం, చిత్రలేఖనం. వీటిమీద గంటలు తరబడి అనర్గళంగా ఉపన్యాసాలిస్తాడు.

అతనికి ఆర్ట్‌లో రవీంద్రునికంటే గొప్ప కావాలనీనూ, అవుతాననే ధీమానూ వుంది.

నలుగురైదుగురు స్నేహితులు మాట్లాడుకుంటూ వెడుతున్నప్పుడు, అవతారం వెనుకనుంచి సన్నగా అందరికీ వినిపించేలా బాగా పాడగలననుకున్న పాటను రాగాలుతీస్తూ పాడతాడు.

ఆ స్నేహితుల్లో ఎవరైనా - 'ఎక్కడో మైక్ వినిపిస్తోంది" అంటేచాలు.

'నా పాట చాలా బావుంది. అందుకే మైక్ విన్పిస్తోంది అంటున్నాడు. నేను గొప్పగా పాడెయ్యగలను"- అని మురిసిపోతాడు.

"మన అవతారమే పాడేది."

"చాలా బాగా పాడావురా అవతారం. ఇంకా ప్రాక్టీస్ చెయ్."

ఈ మాటలకు అవతారం పొంగిపోతాడు.

అప్పుడు అవతారం —

"కళలోనే వుందిజీవితం. అది పూర్వజన్మ సుకృతం. ప్రతిఒక్కడూ పాడలేడు. పాడాలని అందరికీ వుంటుంది. పాడలేడు. సంగీతంతో ఎన్నో మహకార్యాలు సాధించవచ్చు. ముఖ్యంగా అనసూయతో లవ్...ఛ ప్చ్. అసలు మనిషన్న తర్వాత ఏ కళలోనైనా ప్రావీణ్యం సంపాదించాలి. లేకపోతే వాడు మనిషికాడు" ఈ ధోరణిలో ప్రచండంగా ఉపన్యాసమిస్తాడు ఆవేశంగా.

ఇది విన్నవారు అవతారం చాలా గొప్పవాడనుకుంటారు. అతని వెంటవున్న ఇద్దరు ముగ్గురు స్నేహితుల్ని హోటలుకు తీసుకెడతాడు. స్వీట్, హాట్ ఇప్పిస్తాడు. మాట్లాడుతూ మధ్యమధ్య రాగాలు తీస్తాడు. మధ్యలో అతన్ని ఆపి- 'చాలా బావుంది గురూ!" అంటేచాలు ఎగిరి గంతేస్తాడు.

అతను సంగీత సాధనకోసం ఎంతెంత కష్టపడిందీ ఏకరువు పెడతాడు. హోటల్ బిల్లు చెల్లించి ఆ స్నేహితుల్ని పూదబయటకు తీసుకెళ్ళి కూర్చోబెడతాడు. వాళ్ళు పాడమనకపోయినా —

"చూడండి మొన్ననే ఈ పాట ప్రాక్టీస్ చేశాను" అని ఆవేశంతో ఏడుస్తూ పాడతాడు. కళ్ళనుంచి కన్నీరు స్రవిస్తుంది. కర్చీఫ్‌తో మొహం తుడుచుకుంటూంటాడు అవతారం.

"ఏమిటో గురువుగారూ ఈ పాట పాడితే నాకు వూర్కే గొంతుపోస్తుంది. గుండెలుపగిలి రక్తం చిమ్ముతున్నట్లుగా వుంటుంది' అంటాడు గాద్గదికంగా.

ఎదుటి వారు సానుభూతి చూపుతారు.

మరో పాట ఎత్తుకుని సగం వరకూ పాడతాడు. ఆ సగం పాటపాడి."ఇంతవరకే ప్రాక్టీస్ చేశాను. మిగిలిన పాటలో మెలికలు తిరగడంలేదు. అక్కడికి బాగా సాధన చేస్తున్నాను. ఈ వారంలో ఆ మిగిలిందీనూ పూర్తిచేస్తాను. ఈసారి కన్పిస్తేన్పుడు

పాంతం పాట వినిపిస్తాను."

'పాట గానానేవుంది ఇంకా ప్రాక్టీసు చెయ్యాలి' అవతారం పైకి నవ్వుతాడు. అలా అనే వాళ్ళను కసిగా తిట్టుకుంటాడు. [మై డియర్ ఫ్రెండ్స్ కుంకలారా! మీరా నా పాటకు విలువకట్టేది. మీకేం తెలుసు. మీరంతా వట్టి వెధవలు]

అప్పటికే చాలా ప్రొద్దుపోతుంది. అవతారంతో మాట్లాడ్డం కారణంగా తిట్టుకుంటూ టైమంతా వేస్ట్ అయిందని.

అవతారం ఒక ఆవేశంలాంటివాడు ఉంటాయి. [illegible] వాడు కావాలనుకున్నాడు. అది ప్రసంగం [illegible] పాటకోసం ఎగిరిదేటు [illegible] అవతారం [illegible].

— ఆ రోజు మొదలు అవతారం తెల్లవారు జామున నాలుగు గంటలకే లేచేవాడు. పనుష్య [illegible] కోవాలిక్కాడు. సంగీత సాధనకోసం. భ పంతు [illegible] భక్తితో [illegible], టార్చిలైటు వేస్తూనూ, [illegible] ముఖాన [illegible], ఓ పుస్తకం (సినిమా పాటలు రాసి వి) [illegible] [illegible].

ఈ కాలువ [illegible] ఉంది. ఆ [illegible] ఓ సుహారి తపస్సు చేస్తున్న వాళ్ళ [illegible] టార్చిలైట్ వెలిగించి రెండో చేత్తో పుస్తకం పట్టుకుని అగివికెవచ్చిన పాటను—ఆ కీచుగొంతు ధ్వని చీకటిలో మంచులో ప్రశాంతమైన ప్రశాంత ఆ వాతావరణంలో పుట్టిన విచిత్రంగా [illegible] కానేపు గమ్మత్తైన వాడు. [illegible].

[illegible] చెప్పారు తెల్లవారు ఝామున చాలువలు వంతెనమీదకూర్చుని ఏకాగ్రతతో గొంతెత్తి సాధన చేస్తే అనతికాలంలో నువ్వు గొప్ప పాటలు పాడగలవూ" అని.

ఈ ప్రకారంగా అవతారం రెండునెలలు కఠిన [illegible] సాధనం చేశాడు. ఎవరైన అడిగితే "చూస్తుండు గురూ కాలేజీ వంక్షన్లో పాటల పోటీల్లో ఫస్ట్ ప్రైజ్ నాదే" అనేవాడు.

ఆరోజు రానేవచ్చింది

— స్టూడెంట్సంతా హడావుడిగా తిరుగుతున్నారు అందరి మొహాల్లోనూ ఉత్సాహం వెలుగుతోంది

ఈ సంవత్సరం అవతారందే పాటలపోటీల్లో ఫస్ట్ ప్రైజ్ అంటున్నారంతా ఎక్కడవిన్నా, ఏనోట విన్నా —

'అవతారం పాటలు అద్భుతంగా పాడుతున్నాడట. తెల్లవారుఝామునే లేచి పూరిబయట కాలువ వంతెనమీద సంగీత సాధన చేశాడట. ఎవరెంతబాగా పాడినా లాభంలేదు. అవతారందే ఫస్ట్ ప్రైజ్." ఇవే మాటలు కాలేజీలో ఎవరినోట విన్నా వినబడ్డాను.

పాటల పోటీలు మొదలు పెట్టకముందే అవతారాన్ని అభినందించసాగారు విద్యార్థి బృందం. కొందరు స్నేహితులు పూలదండలతో తిరుగుతున్నారు. అవతారం మెడలో దండలు ఎప్పుడు వేద్దామని.

అవతారం, కనుపించిన వారిని ఆప్యాయంగా నవ్వుతూ పలుకరిస్తున్నాడు.

ఆడిటోరియమంతా - పండు రోజుల అదిన సినిమాకు నటీనటులు వచ్చినట్లుగా వుంది.

మైకుల ఎనౌన్స్ చేశారు.

మొదట బి.ఎ. విద్యార్థి పాడాడు. ఆ తర్వాత [illegible] అనే అమ్మాయి పాడింది. హాలంతా [illegible] మారుమ్రోగింది. ముందు వరుసలలో [illegible] అవతారం కర్చీఫ్‌తో మొహం తుడుచుకున్నాడు. అటూ ఇటూ చూశాడు. లేచిబయటకు వచ్చేశాడు.

అవతారం పేరు ఎనౌన్స్ చేశారు.

అవతారం ఆడిటోరియంలో లేడు!

అంతా ఆశ్చర్యపోయారు!

ఫంక్షన్ అయిపోయింది.

హాస్టల్లో, అవతారం రూమ్ తాళంకు [illegible] వులు గబ గబా బాదారు.

"లోపలకురండి" నీరసంగావున్న కంఠం వినిపించింది.

అంతా లోపలకు వచ్చారు.

అవతారం పడుకుని వున్నాడు.

"ఏమిటిరా!" అన్నారు.

"జ్వరం"

"ఇప్పుడు బాగానే వున్నావుగా."

"ప్రొద్దుటనుంచీ జ్వరంగానేవుంది తోడుకు తిరిగాను. సాయంత్రానికి జ్వరం ముంచుకొచ్చింది. నా ప్లేస్ పోయింది." గా పు [illegible] న్నాడు.

"కొంప [illegible] ముందు [illegible] ఫుంటాను"

అవతారానికి వివక్తి కలిగింది. సంగీతానికి సంబంధించిన పుస్తకాలన్నీ తగలబెట్టాడు కోపంతో. ఈ హాటాత్పరిణామానికి అంతా హాశ్చర్యపోయారు.

అప్పటినుంచీ అవతారానికి పాటంటే మహా కోపం.

అవతారం ఎప్పుడూ ఏదో పంతగా, సరదాగా వుంటాడు. అదే అతని ప్రత్యేకత. అలా వుండాలని అతని అభిప్రాయంకాదు. కాని, ఏమిటో స్టూడెంట్స్‌కు వాడొక పెద్ద హాస్యాలగని.

అవతారం తిరుపతి వెళ్ళొచ్చాడు. ఆ నాటు [illegible] స్టూడెంట్సు అవతారంటేనిగా [illegible] కవ్వించింది. అవతారాన్ని చూడగానే స్టూడెంట్స్ పక్కున నవ్వేసి వెళ్లారు.

అసలు అవతారం అలా వుండి.

[illegible] చలిమిడిలావున్న గుండు, మాట్లాడుతూ తెల్లనైన చేతులు పేర్చుకుని ఉడ్డుంటూ వుంటాడు. మాటల్లో ఎవరూ అడక్కపోయినా —

"ఏమిటోగురూ జుట్టు లేకపోవడం కొత్తగా వుంది. తల గాలిలో ఎగిరిపోతున్నట్టుగా వుంది. సంపుపేట్టు గుండుమీద పట్టుంచే చల్లగా హాయిగా వుంది" అంటాడు.

ఒకానొక శనివారం హాస్టల్ స్టూడెంట్స్ మ్యాట్నీకి వెళదామని అవతారం రూమ్‌కొచ్చారు.

అవతారం బుద్ధిగా చదువుకుంటూ జంతికలు తింటున్నాడు.

"ఒరే అవతారం మ్యాట్నీకి వెళదాం రారా" అన్నారు.

ఈ మాటకు అవతారం కళ్ళు పెద్దవిచేసి, వాళ్ళ వంక తీక్షణంగాచూసి. తల అడిస్తూ —

"ఓ సినిమా నాయకులారా! ఈవేళ శనివారం. శనివారం సినిమా చూడకం, సినిమా లేటినటులను గురించి మాట్లాడకం తగదు ఈ పవిత్రమైన రోజు భగవంతుడూ, భక్తి వ్యవహారం చూసుకోవడం మంచిది." అన్నాడు చాలా వినయంగా, వయసు వండిపోయినవాడిలా, నన్నటి తలను తడుముకుంటూ.

అవతారం అద్దాలో ఎదురుగుగా కూర్చున్నాడు [illegible]. నే [illegible] వీరవెంకట నాగభూషణ లక్ష్మీ వరప్రసాదరావు దగ్గరకెళ్ళి — "రేయ్ ఈ ఫొటో చూడరా!" అంటూ కవర్లోంచి ఫోటో తీసి ఇచ్చాడు. వీరవెంకటనాగభూషణ లక్ష్మీవరప్రసాదరావు కానేపు ఎగాదిగా చూసి [illegible].

ఆ ఫొటోను దగ్గరగా, దూరంగా, [illegible] కోణాల్లో చూశాడు.

'ఎవర్రిరా!' అన్నాడు.

"అర్థమైంది ఆలా అంటావ్ [illegible]" అన్నాడు అవతారం.

అప్పుడు వీరవెంకట... [illegible]

"బ్రహ్మాండంగా వుందిరా. ఆ ల్బ్రిడ్ అనకో లేదు." అన్నాడు.

"మరేమిటనుకున్నావ్. నేను నిజంగా అడుగుతున్నా నిజం చెప్పరా. ఫోటో ఎలా వుంది"

'అద్భుతంగా వుంది. [illegible] సుందరుడిలా వున్నావు. [illegible] వుంటే అచ్చు [illegible] వుండేవాడివి"

అవతారం కొంటెంగా వీరవెంకట...ప్రసాదరావ్ దగ్గరకు జరిగాడు. గుండుమీద చేతులు [illegible] దుని —

"అలాగే వున్నానంటావా!" అన్నాడు.

అబద్ధం ఎందుకు చెప్పాలి! [illegible] నీ ముందా!"

"ఈ ఫొటో సినిమావాళ్ళకు పంపిద్దామనుకుంటున్నాను. ఈ ఫొటోలో మన మేకప్ అదిరిపోయిందనుకో. ఏమంటావ్?"

"నీ కటువంటి యోగంవుందిరా! అవతారం. ఫోటోను మాత్రం పంపకూడదు!"

"ఎందుకని?"

"ప్రస్తుతం మన తెలుగులో నీ ఫొటోలోవున్న వేషమేలాటి సినిమాలు తియ్యడంలేదు. అటువంటి వాటికి ఆడ్వర్టయిజ్‌మెంట్ వచ్చినప్పుడు పంపు."

"అంతేనంటావా! సరే. అవుతే. ఈ ఫొటో నీదగ్గరే వుంచు." అని అవతారం హడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు.

కానేపట్లో అవతారం మళ్ళీ వచ్చాడు [illegible] - "ఒరేయ్, నిజంగానే వ్రిజనారాయణలో [illegible] రావులా వున్నానంటావా!" అన్నాడు.

"ఎన్నిసార్లు చెప్పమురా!"

"ఏమిటోరా నువ్వలా ఆశీర్వదిస్తుంటే నాకెంతో ఆనందంగా వుంది. నీ మాటలు ఫలించాలనే నేనో పెద్ద యాక్టర్ని కాలేనా!"

'[illegible] కాదుగాదా! ఇంకేం [illegible] యాక్టర్వి కాలేవు' - అనుకున్నాడు వీరవెంకట నాగభూషణ లక్ష్మీ వరప్రసాదరావు -

"పోయి పడుకోరా." అన్నాడు.

"ఎలా నా ఈ అవతారంతో నాటకంవేస్తే ఎలా వుంటుందంటావ్? బ్రహ్మాండంగా వుండదూ? ప్రిన్సిపాల్ అదిరిపోతాడనుకో. ఏమంటావ్"?

"రేపు మాట్లాడదాం. చాలా పొద్దుపోయింది. పోరాబాబూ పో నీకు దణ్ణం పెడతా."

'ఈ పర్సనాల్టితో వేషంకట్టి... చెల్లియో... చెల్లకో...నోటి కొచ్చినట్లు రాగం తీస్తూ, నాటకంలో పాటగాడు చేతులూపుతున్నట్లు తలతిప్పసాగాడు. మెరవడమూ సిటిలో నుంచుని చలికి వణుకుతున్నట్లుగా పద్యం పాడసాగాడు అవతారం.

"రేయ్ నాన్నా! నేను సినిమాలో హీరోనవుతే నిన్ను నా పర్సనల్ అసిస్టెంట్‌ను చేస్తాను. నాగేశ్వరరావ్ వాతో యాక్ట్ చెయ్యగలననుకుంటావా?

అవతారం వ్యవహారం నవ్వుని లక్ష్మీవర ప్రసాదరావుకి కోపం వచ్చింది.

"నాయనా! నువ్వు సినిమాల్లోకి పనికిరావు. నాగేశ్వరరావులా దస్తే యాక్ట్ చెయ్యలేవు. అసల్ను నువ్వు విప్రనారాయణలా లేవు. పీక్కుపోయి లోతుకుపోయిన క్వశ్చన్ మార్కులాటి మొహం నువ్వూనూ"

ఈమాటలకు అవతారం బిల్డింగ్‌పైకప్పంతఎగిరేట్లు - "రేయ్ విలన్ వీరవెంకట నాగభూషణ లక్ష్మీవరప్రసాదరావూ అసల్నీకు 'కళ' అంటే ఏమిటో తెలుసా? నా పర్సనాల్టీని నువ్వో ఎద్దేవా చేస్తే? ఎప్పుడైనా మగవాళ్ళకు అందాలపోటీ పెడితే అందులో నేను పాల్గొని ఫస్ట్ వస్తాను. ఆ రోజు నువ్వు నా నగరకొచ్చి...

'ఒరేయ్! అవతారం! క్షమించరా. అల వాడు నిన్ను గుర్తించలేక పోయాను.' అని బాధపడతావు. ఆ రోజు తప్పకుండా వస్తుంది. ఇది నా శాపం. అని దంపబోతున్నట్టు ముందుకు వంగి—

"మిత్రమా! మళ్ళీ కలుస్తాను. ప్రస్తుతానికి శెలవ్. భవదీయుడు వెడుతున్నాడు" అని గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

నెక్స్ట్ ఈవినింగ్—

అవతారం గదిలోంచి పెద్దపెద్ద అరుపులూ, కేకలూ ఏడ్పులు విదారకంగా విన్పించసాగాయి. అప్పుడే కాలేజీనుంచి వొచ్చిన స్టూడెంట్స్ అతని గదికేసి పరుగెత్తారు. కిటికీలూ, తలుపూ వేసి వున్నాయి. అంతా ఆశ్చర్యపోయారు.

"భగవంతుడా! ప్రపంచంలో ఎందుకింత దుఃఖాన్ని పెట్టావు. నువ్వు పుట్టించిన మనుష్యుల్నే నువ్వే చంపుతావా? నీకు న్యాయంలేదా? చనిపోయిన వాళ్ళ ఆత్మలను కనీసం స్వర్గానికైనా తీసుకెళ్ళు భగవాన్! అన్యాయం చెయ్యకు" గుండెలు పగిలేటట్టు యేడ్వసాగాడు అవతారం.

అవతారం బామ్మో, తాతయ్యో పోయివుంటారనిఅంతా అనుకున్నారు. స్టూడెంట్స్ గద్గదికంగా- "అవతారం! ఒరేయ్ అవతారం! నీ కెంత కష్టం వచ్చిందిరా. మేమంతా ఉండగా నీకేం తక్కువరా. తలుపుతియ్యరా, విచారించకు. కాలంవచ్చింది పెద్దవాళ్ళు పోతారు" అన్నారు తలుపు బాదుతూ.

ఈ మాటలు విన్న అవతారం మరింత బిగ్గరగా ఏడ్చేశాడు.

ఇంతలో ఆ గదిలో అలారం మ్రోగింది. ఏడుస్తున్న అవతారం ఏడ్పు ఆపేశాడు. అలారం కూడా ఆగిపోయింది.

పైన తుండువేసుకుని హుషారుగా ఈలవేసి, ఆనందంగా పాటలుపాడుతూ తలుపూ, కిటికీలూ తీశాడు అవతారం. వరండాలోవున్న స్నేహితుల్ని చూసి - "ఏమిట్రా మీరంతా ఇక్కడున్నారు?" అన్నాడు మామూలుగా ఏమీ జరగనట్లు.

అంతా అతని గదిలోకి జొరబడి—

"అవతారం! ఏం జరిగిందిరా? ఎవరు చచ్చిపోయారు" అన్నారు. సినిమా తారవస్తే మీదకి ఎగబడినట్లు అంత అతనిమీదకి ఎగబడ్డారు.

"చచ్చిపోవడం ఏమిటి? మీకేమయినా పిచ్చెక్కిందా?"

"ఇందాకనుంచీ నువ్వు ఏడుస్తున్నావ్. ఎవరో చచ్చిపోయి వుంటారని..."

"ఓ అదా" అవతారం పెద్దగా నవ్వాడు.

అంతా అయోమయంగా చూశారు.

"డియర్ ఫ్రెండ్స్! ఎవరూ చావలేదు. ఇంక నుంచి నేను ప్రతిరోజూ ఫోర్‌థర్టీ టూ ఫైవ్ వరకూ అంటే ఓ అరగంట యేడ్వాలనుకుంటున్నాను."

"ఎందుకు?"

"రండి చెబుతాను." గార్డెన్‌వేపు నడిచాడు

"ఈ ప్రపంచంలో రోజుకు కొన్ని వేలమంది చనిపోతున్నారు. చనిపోతున్న వారిని గురించి మనం ఏమీ పట్టించుకోవడంలేదు. 'ఫలానావాడు' చనిపోయాడంటే ఓహో! అంటున్నామేగాని. ఆ చనిపోయిన వ్యక్తికి ఆత్మశాంతి చేకూరాలని ఎవరూ కోరడంలేదు. మనమయినా ఎప్పటికయినా పోవలసినవారమే. మనం చనిపోయిన తర్వాత మన గురించి ఎవరూ బాధపడరు. నిజం ఇది.

ఇన్నికోట్ల జీవరాసుల్లో రోజుకు వేలూ,లక్షలూ పోతుంటే తలచుకుని నా హృదయం అనంతమైన ఆవేదనతో నిండిపోయింది. ఈ రోజునుంచీ చనిపోతున్నవారి ఆత్మలకు శాంతి ప్రసాదించమని ఆ భగవంతుణ్ణి వేడుకొంటున్నాను. అంచేత, ఆ సమయంలో ఎవరూ నన్ను పిలవ్వద్దు. నా వ్రత నియమానికి భంగం కలుగకుండా కాపాడవలసిన బాధ్యత మీ అందరిపైనా వుంది." ఆవేశంగా చెప్పి అవతారం ఆగి అందరివేపూ చూశాడు.

అంతా శ్రద్ధగా వింటున్నారు.

"డియర్ స్టూడెంట్స్! మీరంతాకూడా నే చెప్పిన ఈ మహత్తరమైన ఉద్యమంలో పాల్గొనాలని నా ఆశ. ఈ ఉద్యమానికి చందాలుగాని, పార్టీలుగాని ఏమీ వుండవు. ఆలోచించండి. ఈ సుదీర్ఘమైన ఉపన్యాసాన్ని ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను." కర్చీఫ్‌తో గుండుమీద పట్టిన చెమటను తుడుచుకున్నాడు.

చివరకు అంతా ఏక కంఠంతో-"అవతారానికి జై" అన్నారు.

ఇటువంటి భక్తితత్పరుణ్ణి, వేదాంతి బిన అవతారాన్ని హాస్టల్లోంచి వెళ్ళగొట్టారు.

ఆ సాయంత్రం —

మామూలుగాఅవతారం డ్యూటీప్రకారం నాలుగున్నరకు కిటికీ తలుపులూ మూసేసి ఏడుప యేడుస్తున్నాడు. కర్మంకొద్దీ ఆరోజు ప్రిన్సిపాల్, హాస్టల్ వార్డెన్ హాస్టల్ చూడ్డానికొచ్చారు.

మాట్లాడుకొంటూవస్తున్నవారికియేడ్పువినిపించి హఠాత్తుగా గుండె ఆగిపోయినట్లు ఆగిపోయారు. స్టూడెంట్స్ ఫకాల్న నవ్వుకున్నారు.

ప్రిన్స్‌పాల్ ఖంగారుగా - "వాటీజ్ దిస్" అన్నారు.

వార్డెన్‌కూడా అమేరకమైన ఫేస్‌కట్‌తో అందరి మొహాల్లోకి చూశాడు వాళ్లు ఏమీ మాట్లాడలేదు.

ప్రిన్స్‌పాల్ వార్డెన్ హుటాహుటీగా అవతారం గది తలుపుతట్టారు.

అవతారం పలకలేదు. ఇంకా బిగ్గరగా యేడ్వసాగాడు.

"అవతారం! నాయనా! ఏమొచ్చిందిరా?" అని ప్రిన్స్‌పాల్‌గారు పిలిచారు.

నిముషాలు గడిచాయి.

ఆయన పిలుస్తూనే వున్నారు.

అవతారం వినుక్కొంటూ .

"ఫూల్స్! నా సంగతి తెల్సుకుంటారా ఏమిట్రా మీరంతా. నరకానికి పోతారు. మీ రంతా వట్టి వెధవలు. సుంఠలు!" అని తలుపు తీశాడు.

ఎదురుగా యమదూతల్లా ఇద్దరు!

అవతారం తడబడుతూ —

"మీరాండి ...నేను...నేను ...మీకు..." ఆ తర్వాత మాట పెగల్లేదు.

ఆ సమయంలో అవతారాన్ని ఎవరైనా ఫొటో తీసి సినిమా వారికి పంపిస్తే అతనికి బరువైన పాత్రలు రావడం ఖాయం!

"ఏయ్! ఏమిటిదంతా?" వురిమారు.

"నేనాండి...నేను...మీకు...కావండి..."

"నీ వ్యవహారం బాలేదు. చూస్తాం ... పళ్ళు నగర పెట్టుకో" విశ్వామిత్రుడి కోపం చూపించారు.

ఆ తర్వాత అవతారాన్ని గురించి వాకాబుచేసి చివరకు కమిటీ వారు ఒకానొక నిర్ణయానికొచ్చి-

"బాబ్బాబూ అవతారం! ఇక్కడే ఉండాల్సి చంపొద్దు..."

ఇత్యాది మాటలతో సత్కరించి ఉద్యోగాన్ని తోసేశారు!

అవతారం వెళ్ళిపోయేటప్పుడు గుండెలపై చేతులు వేసుకుని తుదివీడ్కోలుగా వాపురుమన్నాడు. లీటర్లకొద్దీ కన్నీరు కార్చాడు.

అవతారం హాస్టల్లోంచి వెళ్ళిపోతుంటే అంతా విలపించారు. సినిమాలో హీరో చనిపోతే ప్రేక్షకుల విషాదంగా నేపథ్యం అందుకుని పాటిగ్ మోడ పచ్చిన వారంతా శవం వెనకాల వెళ్ళినట్లు అవతారం వెళ్ళిపోతుంటే—

"చెల్లియో, చెల్లకో....మా, తారం

వెళ్ళిపోతున్నావా అవతారం."

అంటూ గీసరికో లేకుండా కడవలకొద్దీ కన్నీరు కార్చేసటుల్లా విలపించారు కాలేజీ బృందం.

★